

givet Ministerens Ændringsforslag deres Tilslutning og maaske endda bebrejdet Ministeren, at Nedsættelsen af Udgifterne og Afskedigelsesernes Antal ikke bliver større; thi Dækning for Taknedsættelsen giver jo hverken disse Bespareser eller den sidst skete Nedsækering af Tjenestemændenes Løn.

Paa den anden Side maa det jo erkendes, at det ærede Medlem Hr. Parkov ved Tjenestemandslovens Behandling præciserede sit Partis Stilling til Spørgsmaalet om Afskedigelse af Tjenestemænd paa en Maade, som faldt fuldt ud sammen med vor Opfattelse af dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem sagde herom følgende: „Vi“, altsaa det konservative Folkeparti, „ønsker, at Antallet af Tjenestemænd skal indskrænkes, saa vidt muligt er, ved Tjenesteleddighed; der skal være en Overgangstilstand, saaledes at man ikke kaster veltjente Folk ud af deres Stillinger, men Tid efter anden, som Tjenesteleddighed gør det muligt, indskrænker man Antallet af Tjenestemænd.“

Her er der altsaa fuldstændig Overensstemmelse mellem det konservative Folkepartis Opfattelse og vor Opfattelse. Det var for øvrigt den eneste Udtalelse af den konservative Ordfører, som ved den Lejlighed glædede mig. Jeg forsøgte under Behandlingen af Lovforslaget om Afskedigelser i Grænsegendarmeriet at holde det konservative Folkeparti fast paa den Udtalelse, uden at det lykkedes mig. Jeg har imidlertid nu paa ny fattet Haab, thi da de konservative Medlemmer af Finansudvalget ikke har tiltraadt disse Ændringsforslag, gaar jeg ud fra, at de nu, da det kommer til Stykket, vil vige tilbage fra den Voldshandling, som Afskedigelse af fast ansat Personale vilde være, og har i Sinde denne Gang at holde deres Løfte under Tjenestemandslovens Behandling, og deres Mangel paa Logik skal jeg da i øvrigt gerne tilgive dem.

De Bespareser, som Ændringsforslagene giver Udtryk for, er det, som det fremgaar af Motiveringerne i Bilagene, Hensigten at opnaa bl. a. ved Indførelse af ændrede Tjenestetidsregler ved Banerne, det vil sige ved Forlængelse af Arbejdstiden samt ved en større Anvendelse af 1-Mands-betjente Rangermaskiner. Vi er derfor ogsaa imod de Afskedigelser af ikke fast ansat Personale, der muliggøres ved disse Foranstaltninger.

Foruden at vi finder Tidspunktet saa uheldigt som muligt til at kaste et Par Tusind Mand paa Gaden og derved forøge de arbejdsløses Rækker paa en Tid, hvor 54 000 Mennesker er arbejdsløse i Aarets bedste Arbejdstid, maa vi udtale vor skarpeste Beklagelse over den Række af Brud

paa tidligere Aftaler med Tjenestemændene, der danner Grundlaget for disse Bespareser. Vi beklager, at de reviderede Tjenestetidsregler for Statsbanerne, der er udarbejdet efter den store Sparekommissions Indstilling i 1923, som er godkendt af Tjenestemændenes Organisationer, og som er tiltraadt enstemmigt af Lønningsraadet, nu ændres af Regeringen til Skade for Tjenestemændene, og ændres endda i en saadan Grad, at Lønningsraadet i Skrivelse af 17. Juni i Aar enstemmigt har udtalt, at de i hvert Tilfælde for to Punkters Vedkommende og efter flere af Medlemmernes Opfattelse for fire Punkters Vedkommende er i direkte Strid med de generelle, for Tjenestemænd i alle Etater gældende Tjenestetidsregler og følgelig kun kan ændres efter Forhandling med Centralorganisationerne.

Jeg havde troet, at den højtærede Minister i hvert Tilfælde for disse to Punkters Vedkommende, mod hvis Lovlighed Lønningsraadet enstemmigt havde udtalt sig, havde ændret Reglerne, og hvis den højtærede Minister kan oplyse dette, skal jeg naturligvis glæde mig herover. Men af et Interview i „Politiken“ for 2. Juli med Generaldirektør Andersen-Alstrup synes det at fremgaa, at dette ikke er Tilfældet, og det synes, at man fra Regeringens Side agter at fejje Lønningsraadet ganske til Side, Lønningsraadet, den eneste Vogter af Reglementernes rette Forstaaelse, Tjenestemændene for Tiden har, efter at Voldgiftsretten er sat ud af Spillet, og som — Gud skal vide det — efter sin Sammensætning med en af Regeringen ikke uafhængig Formand sandelig ikke er særdeles meget værd som Beskyttelse for Tjenestemændene; men paa den anden Side maa det vel kunne betragtes som saa meget mere sikkert, at Voldshandlingen mod Tjenestetidsreglerne maa være aabenbar, naar en Forsamling med denne Sammensætning enstemmigt erklærer Reglerne for retsstridige.

Vi beklager ogsaa, at Ministeren ved sin Afvisning af De samvirkende Fagforbunds Forretningsfører, Hr. C. F. Madsen, som Deltager i Forhandlingerne fra Dansk Jernbaneforbunds Side har hindret, at der overhovedet har fundet mundtlige Forhandlinger Sted med Jernbaneforbundet angaaende disse Tjenestetidsregler, endskønt tilsvarende Forhandlinger med andre Grupper af Tjenestemænd ved deres Forbundsformænd i Aarevis har været praktiseret og anerkendt ved Statsbanerne.

Vi beklager, at man ogsaa agter at bryde den Overenskomst med Lokomotivmændene angaaende Antallet og Arten af 1-Mands-